

zich, met het oog op de politieke haalbaarheid, zoveel mogelijk diende te beperken tot datgene wat er direct van haar gevraagd werd⁶⁹). Waarschijnlijk overlegde de commissie met Rose en Scholten over de plaats waar de weteringen, sluizen, riolen, gemalen etcetera zouden worden gesitueerd, en gaf zij vervolgens aan Rose de opdracht om de plannen en tekeningen nader uit te werken.

Op 1 februari 1854 zond Rose een 'Memorie van Toelichting' aan de raadscommissie, waarin hij een uiteenzetting gaf van een tweede versie van het 'Waterproject'⁷⁰). Hoewel alleen Rose deze memorie ondertekende, kan ook deze tweede versie van het 'Waterproject' als het werk van Rose en Scholten worden beschouwd⁷¹). De nieuwe versie was in opzet gelijk aan die van de eerste (afb. 77)⁷²). In principe werd eenzelfde kringloop van water beoogd als reeds in 1841 was voorgesteld. Maar in de uitwerking verschilde het nieuwe 'Waterproject' op een aantal punten van zijn voorganger. Zo zouden bijvoorbeeld in het westelijk deel van de binnenstad enkele kleine watertjes niet worden gedempt, maar door middel van schuiven van de Delftse vaart en de Buitenvest worden afgescheiden. De geplande schutsluis aan het noordelijk einde van de westelijke Buitenvest zou, indien Schieland dit toestond, tevens kunnen worden gebruikt ter ontlasting van de stedelijke waterhuishouding en ter verversing van de Schie en de Delftse vaart. Bovendien kon de Schie dan in de waterverversing van de stedelijke delen van de polders West- en Oost-Blommersdijk voorzien. In wezen stelde Rose in deze tweede versie van het 'Waterproject' een minder stringente scheiding tussen de waterhuishoudingen van Schieland en Rotterdam voor. Voor het oostelijke gedeelte van de stad beoogde Rose een vergelijkbare organisatie van de waterhuishouding. De beide stoomgemalen kregen een beduidend kleiner vermogen toebedeeld. In 1841 stelden Rose en Scholten nog stoommachines van 36 pk voor, in 1854 meende Rose te kunnen volstaan met 10 pk. Het oostelijkeemaal werd enkele tientallen meters zuidelijker getekend en kwam nu aan het Boerengat te staan. Daarin zou het ook uitlozen.

Voor de vormgeving van de singels en de weteringen was J.D. Zocher jr. aangetrokken. Deze genoot in Rotterdam reeds bekendheid, onder meer als de ontwerper van 'Het Park'. Volgens Rose had Zocher belangeloos een ontwerp voor de inrichting van de singels gemaakt⁷³). De tekeningen van dit ontwerp zijn bewaard gebleven⁷⁴). Terwijl voor de singels uit het project van 1841 een